

NAŠE „ADOPTOVANÉ“ DĚVČÁTKO SE JMENUJE ORINA LIMA

Orina se narodila 3. března 1990, v chudé rodině ve vesnici Chundgund, která spadá do katolické misie Božího milosrdenství v Mache a je současně i farností. Orině je tedy 11 let a chodí do 6. třídy katolické školy, jež se nazývá „Škola Boží prozřetelnosti“. Otec děvčátka se jmenuje Paschal, je mu 42 let a pracuje jako dělník v továrně. Matka se jmenuje Helena a je v domácnosti. Její starší čtrnáctiletá sestra navštěvuje 10. třídu základní školy. Rodina je katolického vyznání. Nevlastní nic víc, než malý domek s cementovou podlahou. Měsíční příjem otce je 1200 rupií, což stačí pouze na chudé živobytí pro 4-člennou rodinu.

Biskup z Belgauma zdůvodňuje sponzorství pro Orinu takto:

„Orina se dobře učí, přeje si dokončit základní vzdělání a chce zvládnout bakalářské studium zdravotní ošetřovatelky. Rodina však není schopna finančně vyhovět jejímu přání. Příjem rodiny je příliš malý a rodiče nejsou v takovém postavení, aby dítěti mohli pomoci. Orina je případ, který si podporu zaslouží a já ji dávám doporučení ke sponzorství.“

Vlastnoruční podpis biskupa Bernarda Morase a razítko biskupství.

Biskup B. Moras z indické diecéze Belgaum zodpověděl dotazy pracovníků diecézní charity v Hradci Králové, které zde zveřejňujeme:

Jakým způsobem rozdělujete finance?

Obdrženu částku na jméno konkrétního dítěte převedeme na jeho účet. Z peněz hradíme: knihy, školní brašnu, školné, uniformu, cestovní výdaje do školy a také stravu. Určíme pracovníky pro dohled nad sponzorovanými dětmi, abychom věděli, jaké udělají pokroky v intelektuální, sociální, fyzické a duchovní sféře a jestli bude potřeba, pak je budeme i doučovat.

Jak je dlouhá základní školní docházka?

Základní škola je od 1. do 7. třídy, avšak základní požadované vzdělání je 10 nebo 12 let v případě přípravy na kvalifikovanou práci. Z tohoto důvodu rádi přijmeme odpovědnost za vzdělávání sponzorovaných dětí do té doby, dokud nedokončí vzdělání v konkrétním oboru, který jim umožní žít nezávisle a stát na vlastních nohou.

Kdy začíná v Indii školní docházka a v kolika letech začínají děti chodit do školy?

Školní rok v Indii začíná v červnu a končí v březnu následujícího roku. Předškolní docházka, známá jako mateřská škola, je dvouletá od 3 let a 10 měsíců. Pro formální vstup do školy na první stupeň je věk 5 let a 10 měsíců. První stupeň je od 1. do 7. třídy a druhý stupeň je od 8. do 10. třídy. Vyšší střední stupeň je od 11. do 12. třídy. Odborná nadstavba bývá 2 až 3 roky.

Kde se děti vzdělávají?

Děti chodí do škol, které jsou velmi skromně zařízené. Školy jsou bez hygienického zařízení a bez lavic. Sedí se a píše na zemi. V budově, kde výuka probíhá, je využité každé místo. Mnohdy je třída vytvořena i z chodby. Žáci jsou však velmi disciplinovaní a školy si váží.

Je vhodné posílat dětem nějaké balíčky a co hlavně potřebují?

Posílání balíčků moc nedoporučuji. Z některé vesnice je například adoptovaných i 10 dětí a pouze jedno z nich dostane balíček od svého „adoptivního rodiče“. Mohou tím vzniknout nepříjemné situace, které se těžko vysvětlují. „Rodiče“ také nevědí, co děti momentálně potřebují. Ze sponzorské částky, která k nám od vás přichází se snažíme dětem dodávat všechny potřebné věci. Samozřejmě drobné pozornosti v dopise vždy udělají určitě dětem radost. Pokud mají rodiče zájem někdy svému školákovi přilepšit (vánoce, narozeniny...), mohou formou finančního příspěvku.

V jakých podmínkách rodiny v Indii žijí?

Většina Indů žije velice prostě až na hranici bídy – rákosový příbytek s udusanou hlínou, uvnitř chudě zařízená místnost rozdělená přepážkou na tři části. V jedné z nich mají i dobytek. I přes bídu jsou to velmi milí a krásní lidé, radují se ze života a vypadají šťastně. Všichni si velmi považují pomoci, která k nim od vás přichází.

Kolik stojí základní potraviny?

Nehledě na běžnou a chudou stravu, kterou děti dostávají doma, k jejich normálnímu fyzickému a mentálnímu růstu je zde potřeba dodávat výživnou a posilující stravu.

Průměrné ceny jsou závislé na stáří skupiny dětí od 4 do 15 let. Takže plnohodnotná strava s vitamíny na 1 osobu stojí v průměru od 200 do 350 rupií měsíčně.

Můžete sdělit některé další informace?

Dieceze Belgaum se nachází ve státě Severní Karnataka na jihu Indie. Lidé z této oblasti jsou téměř negramotní a životní podmínky zdejších obyvatel jsou velmi žalostné, takže jen stěží mají jedno hlavní jídlo denně. Ve čtvrtině této dieceze vůbec neprší a část lidí tady trpí velkým suchem i hladem.

Rodiče nejsou schopni zajistit vzdělání svých dětí, které jsou nuceny k práci na poli, pastvě dobytka atd., vlastně pomáhají zvyšovat příjem svých rodičů. Často nechápou, co by jim vzdělání mohlo přinést. Sami rodiče nedostali žádné vzdělání, tak ani děti neposílají do školy.

Další důvod, proč tak málo dětí chodí do školy je ten, že si rodiče nemohou dovolit kupovat učebnice, pomůcky, zaplatit cestu do školy, kupovat uniformy a další věci, které jsou do školy potřebné. Proto je sponzorství pro Indii tolik potřebné.

M. Hůlková, DCH HK

O dalším průběhu písemných styků s naší „adoptovanou“ Orinou budeme naše čtenáře průběžně informovat.

(js)

V NAŠEM KOSTELE OPĚT PROBĚHNE „KRABIČKOVÁ SBÍRKA“

Stalo se již u nás tradicí, že od adventu organizujeme tzv. „krabičkovou sbírku“ pro misie. Ta proběhne v našem kostele od první neděle adventní, tj. od 2. 12. 2001 až do neděle o naší pouti v roce příštím. Krabičky budou opět umístěny u obou vchodů. Do nich můžete vkládat předměty, které jsou uvedeny na víku krabiček a které jsou pro informaci uvedeny níže. Sesbírané věci budou zaslány jednak oblastní charitě v Pardubicích a jednak charitě sv. Anežky v Otrokovicích.

Dobu očekávaného příchodu Pána Ježíše do našeho světa je možné prožít nejen modlitbou, rozjímáním a postem, ale také almužnou. Prosím, připojme i modlitbu za prospěšnou práci misionářů, kteří mírní utrpení a bolest, léčí nemoci, pomáhají odstraňovat hlad a bídu, šíří osvětu a vzdělání u těch nejpotřebnějších, kteří, i když je neznáme, jsou našimi bratry. Misionáři nezištně pomáhají všem, bez rozdílu rasy, náboženství a politické příslušnosti. Nezapomenejte ve svých modlitbách vzpomenout také na ty naše bratry, kterým misionáři slouží a také na ty, kteří misionářům jakýmkoliv způsobem pomáhají.

Vám všem, sestry a bratři, kteří jste dosud pomáhali a pomáháte naší „krabičkové sbírce“, upřímně děkuji jménem svým, jménem pracovníků charity a jistě i jménem těch, kterým sbírka poslouží. Upřímně zaplat' Pán Bůh. Děkuji Vám i za důvěru.

Podle informací z charity sv. Anežky Otrokovice a oblast. charity Pardubice se sbírá:

Přímá pomoc misím:

- optické brýle, skla, pouzdra na brýle, hokejky, obroučky,
- sluneční brýle,
- hygienické a zdravotnické potřeby, věci denní potřeby,
- psací, školní a kancelářské potřeby,
- šicí potřeby, knoflíky, nitě a klubka,
- kousky látek, z nichž by se daly ušít zástěrky, trenky ap.,
- peníze na nákup léků, potravin, materiálů pro dílny a dopravné.

Sbírkové předměty:

- pohlednice čisté i použité vč. nalepených známek (nepoškozené škrtnáním),
- použité telefonní karty,
- kalendářiky (kartičky),
- známky vystřižené z dopisů (1/2 cm okraj), sbírkové přebytky,
- použité dopisní obálky s příležitostnými a účelovými razítky a doporučené,
- mince a papírové peníze všech dob i z nedávné doby,
- staré náramkové a kapesní hodinky, stolní a závěsné hodiny (i nefunkční).
- tzv. svaté obrázky, růžence, křížky, bižuterie.

Věci označené „přímá pomoc misím“ jdou přímo do misí, předměty označené „sbírkové předměty“ jsou zpeněžovány ve speciálních sběratelských prodejnách v zahraničí a výtěžek je určen pro misie v Africe, Asii a Oceánii.

Věci je možné předat i osobně p. Vlad. Jansovi. Děkuji za pochopení a podporu.

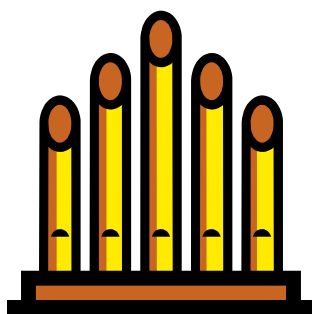
za org. VI. Jansa

POSVÍCENSKÉ OHLÉDNUTÍ

Motto:

*Tu pravou radost z žití,
tu čistou, že jen jsem,
již necítil jsem dávno –
dnes jako zázrakem.
Co potkalo mne? Nevím,
proč jsem tak spokojen,
jen, že jsem, zplna cítím
jak hudbu a jak sen.
(Jaroslav Vrchlický)*

Vlastně jsem ani neměla posvícenskou mši sv. v Jakobovicích v plánu. Přišlo (vlastně přijelo) to jaksi samo sebou. Jakobovický kostel jsem ze svých předchozích návštěv měla v paměti co by ponuré, zašlé a studené místo.

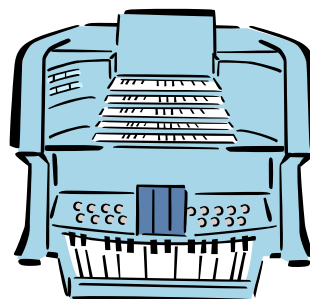

Hned po vstupu mne mile překvapila čistota, která jakoby dýchala z celého prostoru a která byla později symbolicky umocněna „vodou“ při svěcení opravených varhan. Než jsem se stačila pořádně porozhlédnout, byla mše v plném proudu a já se nechávala unášet plynoucí liturgií. Pár úsměvných momentů jsme zažili díky povážlivě vzrjící kazatelně či skřípotu prkenné podlahy, ale ani barva z výmalby stěny kostela, úporně se lepící při každém neopatrnějším pohybu na můj kabát, nemohla přehlušit ten nádherný, spokojený pocit. Vrcholem celé mše se stal „malý velký koncert“ v podání prof. Václava Uhlíře. A na jeho vyslovené obavy ohledně názoru pana Bacha na „používaný“ nástroj mohu jen dodat, že si myslím, že sám veliký J. S. Bach by jistě ocenil dokonalost s jakou se dají jeho skladby zahrát na tak malém nástroji (co do počtu rejstříků).

Závěrečná Toccata d-mol, kterou jsme zvyklí slyšet spíše ve velkých chrámech, zněla v malém jakubovickém kostelíku jako sen. Díky, pane Červenko, za ten nádherně oživený hlas varhan, díky vám všem, kteří jste viditelně či z ústraní přispěli k tomu, že jsem „jako zázrakem“ mohla prožít „tu pravou radost z žití, tu čistou, že jsem“.

Pro zájemce či znalce - skladby, které při zmíněném koncertu zazněly:

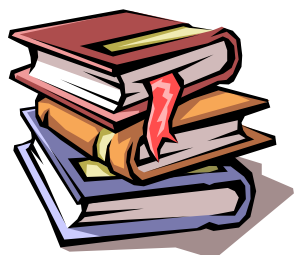
J. S. Bach	Preludium a fuga f-dur
	Chorálová předehra - Fater unser im Himmelreich
J. Křtitel Kuchař	Partitě e-dur
W. A. Mozart	Andante f-dur
J. S. Bach	Toccata d-mol

(Mach)

Z FARNÍ KNIHOVNY DOPORUČUJEME

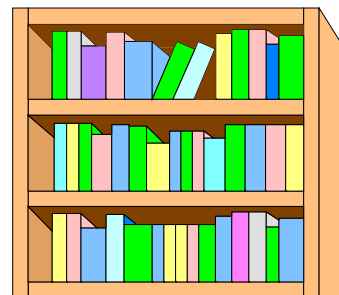
Anna Domaňská – **Osud je v tvých rukou**
(Vyšehrad 1978)

Pravdivý a prostý příběh Poláka Michala Domaňského, který přišel ve dvou letech o sluch. Formou deníku vypovídá jeho matka příběh o nesmírné touze vyrovnat se ostatním, naučit se mluvit, sportovat – prostě žít naplno. Zároveň je však potřeba vidět toto vyprávění ve světle nesmírné obětavosti ze strany matky i celé rodiny. A jestliže se ptáte, proč doporučuji tuto knihu jako vhodné čtení na adventčtěte!

Anselm Grün – **Modlitba jako setkání**
(Karmelitánské nakladatelství 1993)

V čase adventním se mnozí z nás snaží o vytrvalejší a soustředěnější modlitbu. Občas však snahy vyzní naprázdno. Malou náповědou nám může být právě útlá knižka A. Grúna.

(Mach)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (27. ČÁST)

Řád premonstrátů (Opraem.)

Řád premonstrátů založil sv. Norbert (1082 - 1134). Po svém obrácení v roce 1115 se stal Norbert horlivým kazatelem. Roku 1120 se uchýlil se svými žáky do pustiny Prémontré v severní Francii, kde zakládá samostatný řád, jehož posláním je posvěcování sebe i druhých. Od místa založení je odvozeno jméno řádu. V roce 1126 řád potvrdil papež Honorius II. V této době se stal Norbert arcibiskupem v Magdeburku a také uskutečňovatelem gregoriánské reformy. Po smrti byl uložen v magdeburském dómu. V roce 1627 po ovládnutí Magdeburku protestanty převezl strahovský opat Kašpar ostatky sv. Norberta do kostela Nanebevzatí P. Marie ve strahovském klášteře v Praze, kde jsou uloženy dodnes. Řád se brzy rozšířil do celého světa.

V Čechách byl první klášter založen na Strahově v r. 1140. Další vznikl v roce 1149 v Želivě a v roce 1193 bl. Hroznata založil klášter v Teplé. V roce 1596 vznikla kanonie v Nové Říši. Další kláštery premonstrátů vznikly v Litomyšli, Milevsku, Brně - Zábřovicích, na Sv. Kopečku u Olomouce, ve Svitavách, Jihlavě, Křtinách. Většina klášterů byla vyvrácena husity. Všem kanoniím byly přiděleny farní kostely pro duchovní správu. Premonstráti spravovali i školská zařízení. Po násilné likvidaci v 50-tých letech řád tajně pokračoval v činnosti a přijímal nové členy.

Po roce 1990 začala obnova klášterů v Praze na Strahově (noviciát, klerikariát, provoz knihovny a obrazárny, koncerty, přednášky a sympozia), v Želivě (exercicie, školy v přírodě, ekologické aktivity), Teplé (knihovna, hospic, hotelové zařízení, kulturní akce), na Sv. Kopečku u Olomouce (správa poutního místa), v Milevsku (exerciční dům), Nové Říši a Jihlavě. Kněží z klášterů spravují farnosti v okolí.

Premonstrátský řád se řídí řeholí sv. Augustina. V klášterních kostelích se konají slavné bohoslužby, zvláštní důraz je kladen na chórovou modlitbu. Slouží apoštolátem eucharistickým, mariánským, liturgickým, smírným a prosebným. Slouží farnostem exerciciemi, vychovávají mládež, vedou misie (i zahraniční) a konají sociální práci. Věnují se činnosti vědecké, kulturní a umělecké.

Podle tradice nosí premonstráti řeholní oděv bílé barvy. Skládá se z tuniky se škapulířem a cingulem, bílého biretu. Součástí chórového oblečení je mozeta s malou kapucí.

Po přijetí noviců je stanoveno období kandidatury a poté dvouletý noviciát. U kandidátů kněžství je požadována maturita. Po noviciátě se skládají dočasné sliby na tři roky, po nich pak následují sliby slavné - doživotní.

Kontaktní adresy:

Klášter premonstrátů
Strahovské nádvoří 1/132
118 00 Praha 1

Klášter premonstrátů
364 61 Teplá

Klášter premonstrátů
pošt. příhr. 3
394 44 Želiv

Klášter premonstrátů
588 65 Nová Říše 1

Kongregace sester premonstrátek (Opraem)

Kongregace sester premonstrátek je jednou z nejmladších větví premonstrátských ženských řádů, který založil sv. Norbert, podobně jako řád mužský. Premonstrátky měli přísnou klauzuru.

V českých zemích byl první ženský klášter založen roku 1144 v Doksanech a poté v Chotěšově. Řád byl za Josefa I. zrušen. Nebyl již obnoven. Až roku 1902 byla vytvořena Kongregace sester premonstrátek, která vedle rozjímavého života působí apoštolsky, ve zdravotnictví a též v charitativní činnosti. Sestry žijí podle hesla: Přípraveny ke každému dobrému dílu. Schválení od papeže kongregace dostala až roku 1970. V roce 1950 byla kongregace násilně zrušena.

V roce 1991 byly kongregaci vráceny domy v Humpolci (domov pro staré a handicapované ženy), na sv. Kopečku u Olomouce a ve Vlčnově (prázdninové pobyty dětí s duchovním programem) a Radvanově (noviciát).

Charakteristika řehole je stejná jako u mužského premonstrátského řádu. Pěstují chórovou modlitbu, působí v pastoraci a vyučují náboženství.

Sestry nosí bílý hábit se škapulířem a růžencem a bílý závoj. Při věčných slibech přijímá sestra zlatý prsten s rytinou monstrance (symbol sv. Norberta) a jména Maria.

Při vstupu do řádu se zkoumá u adeptek fyzický a zdravotní stav, morální vlohy, zbožnost, smysl pro společný život a zájem o spiritualitu řádu. Kandidatura trvá od šesti měsíců do dvou let. Život začíná noviciátem, který je dvouletý, poté pokračuje juniorát, který obvykle trvá tři roky. Do plnosti řeholního života

vstupuje sestra složením doživotních slibů.

Kontaktní adresa:

Českomoravská provincie
Kongregace sester premonstrátek
Radvanov 1
391 43 Mladá Vožice

VÝZDOBA NAŠICH KOSTELŮ

VERMĚŘOVICKÁ PANNA MARIA

Postranní oltář v našem kostele je zasvěcen P. Marii Lurdské. P. Maria je znázorněna tak, jak se tehdy r. 1858 zjevovala sv. Bernadetě: bílý plášť přikrývá i hlavu P. Marie, šaty jsou přepásány modrou stuhou, na pravé ruce visí veliký růženec (pozoruhodné – buď má desátků šest nebo je třetí desátek delší – asi chyba sochařova, opakuje se ale u všech soch P. Marie Lurdské), bosé nohy se lehce dotýkají šípkového keře pod nimi.

Většinou však tyto sochy vídáme bez korunky. Korunkou sochu začali lidé zdobit později a se zjevením se to asi neshoduje. Dělo se tak z upřímné úcty k P. Marii.

Jak jsem již dříve psával, lidé z našeho kraje chodívali každoročně na dlouho pouť do Rakouska, do štýrského „Maria Zell“. Toto poutní místo je zaplněno také množstvím poutnických krámků, kde se dají koupit náboženské předměty všeho druhu.

Jedna poutnice z Verměřovic, z domku sousedícího se zdí starého hřbitova – paní Hrdinová – zakoupila v tomto poutním místě korunku pro sochu P. Marie Lurdské v našem verměřovském kostelíku. Možná už s tím úmyslem na tuto pouť šla, protože korunka je obdivuhodně shodná s velikostí sochy. Zdá se, že tedy byla hlava sochy přesně změřena.

Lidé si cestou musili všechno jídlo nosit na zádech, na korunku už nebylo místo. Paní si však věděla rady. Připevnila korunku k noze a tak, pod dlouhou sukní, ji donesla až domů.

Dovedeme si dnes vůbec představit, jakých obětí byli naši předkové pro svůj milý kostelík schopni? Mějme úctu k jejich odkazu pro nás i budoucí. Važme si všeho, co pro nás udělali.

Budme pyšní na to, že máme v kostelíku sochu P. Marie Lurdské s takovou zvláštností. Všimněte si při návštěvách jiných kostelů, že Lurdská socha je většinou bez korunky a tím víc budeme pyšní nato, jakou máme u nás raritu!

(JM)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Prosinec 2001				
2.12.	Ne	1.neděle adventní	7.30	p.Pecháčková 310
			10.30	Nastoupilovi 109
9.12.	Ne	2.neděle adventní	7.30	Marešovi 264 HČ
			10.30	Vávrovi 270
16.12.	Ne	3.neděle adventní	7.30	Ježkovi 295
			10.30	Marešovi 271
23.12.	Ne	4.neděle adventní	7.30	Moravcovi 267
			10.30	Pecháčkovi 53
24.12.	Po	Štědrý den	7.30	Plhákovi 277
25.12.	Út	Narození Páně	7.30	Nastoupilovi 272
			10.30	Macháčkovi st.55
26.12.	St	Sv. Štěpána	7.30	p.Holečková 281
			10.30	Macháčkovi ml.55
30.12.	Ne	Svatá rodina	7.30	p.Havlová 247
			10.30	Macháčkovi Z.,M.55
31.12.	Po	Silvestr	7.30	p.Vašíčková 27
			16.00	Bednářovi 285

Leden 2002

1.1.	Út	Nový rok	7.30	Dostálovi 293
			10.30	Klekarovi 292
6.1.	Ne	Zjevení Páně/ /Tři Králové	7.30	Klekarovi ml. 292
			10.30	Hubálkovi 61
13.1.	Ne	Křest Páně	7.30	Řehákovi 283
			10.30	Matějkovi 58
20.1.	Ne	2.neděle v mezidobí	7.30	Jansovi 65
			10.30	Venclovi 288
27.1.	Ne	3.neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			10.30	Vránovi 18

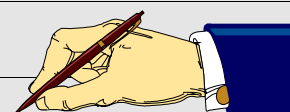
Adventní – Josef Veselý

Dny naše rezaví
deštěm nemilosrdenství
opuštěné studny žízní
po vodách usmíření
Ale nepřestáváme vyhlížet
nepatrný obláček
jak rosná kapka
ke kapce se slévá
v potůček zavlažující
všechno co vyschlo
očekáváním.

(Ze sbírky Ve znamení slunce)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 2. 12. – 14.00 hod.	LEGENDA O HVĚZDĚ – herečka Eva Hrušková (nejpopulárnější televizní Popelka) zasvětila celý svůj život divadlu pro děti. Pro předvánoční čas je určen příběh o narození Ježíška. Sál lanškrounského zámku
Ne 2. 12. – 15.00 hod.	STRAŠIDLO BUBLIFUK Divadelní představení pro děti a rodiče nebo prarodiče v podání divadelních ochotníků ze Žamberka. Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 9. 12. – 14.00 hod.	Mikulášská besídka - Orlovna v Dolní Čermné
Po 10. 12. – 19.30 hod.	THE BEATLES REVIVAL BAND Jedinečná živá show s písněmi legendární liverpoolské čtveřice v podání nejúspěšnější revivalové kapely v České republice. Sál lanškrounského zámku
St 12.12. – 19.00 hod.	Benefiční koncert skupiny ONE BRAIN Výtěžek koncertu bude věnován na výstavbu dětského domova v Žichlítku. Sál lanškrounského zámku
14.12. – 16.12.	Prodejní výstava obrázků na dřevě p. M. Smejkal Obřadní sín v Dolní Čermné
Pá 14.12. – 19.00 hod.	Vánoce s BONI PUERI - Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 15.12. – 18.00 hod.	Vánoční koncert Jitřenky - Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné
18. 12. – 21. 12. Vždy v 15.30 hod.	Koledování u radnice Charitativní minikoncerty lanškrounských zpěváků a hudebníků. Výtěžek koncertu bude věnován na výstavbu dětského domova v Žichlítku. Sál lanškrounského zámku
Ne 23. 12. – 16.00 hod.	Koledování pod vánočním stromem Výtěžek bude věnován na pomoc nemocným (Likvidace Lepry) Náměstí v Dolní Čermné

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**V prosinci 2001 oslaví:**

89 let	pan František Mencl	z Dolní Čermné
76 let	pan Jan Faltejsek	z Dolní Čermné
76 let	paní Filomena Šebrlová	z Dolní Čermné
75 let	pan Josef Vychytil	z Dolní Čermné
74 let	pan Miloslav Vávra	z Dolní Čermné
74 let	pan Bedřich Dostálek	z Dolní Čermné
72 let	pan Jaroslav Nastoupil	z Dolní Čermné
72 let	paní Vilemína Červenková	z Jakubovic
72 let	pan František Fišar	z Horní Čermné
87 let	paní Jitka Výprachtická	z Verměřovic
74 let	pan Karel Moravec	z Verměřovic
73 let	paní Jiřina Vágnerová	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byla pokřtěna a stala se členem Kristovy církve:

v Petrovicích 4. 11. 2001 **Barbora Marková** z Petrovic

Rodičům Markovým rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti ke křesťanské výchově obou jejich dětí.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 15.11. 2001 s paní **Annou Andrlovou** z Dolní Čermné
v Dolní Čermné 16.11. 2001 s paní **Emilií Faltejskovou** z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Do začátku adventu neodmyslitelně patří svátek svatého Mikuláše. Jeho jméno je v kalendáři spojeno s datem 6. prosince. Co se děje už tradičně v předvečer tohoto svátku snad v každé domácnosti, kde vyrůstají malé děti, vám nemusím jistě připomínat. Co ale o svatém Mikuláši víme?

Určitě můžeme říci, že je to jeden z nejznámějších a nejoblíbenějších světců všech dob a u všech národů.

Narodil se kolem roku 250. Jeho rodiče byli zámožní. Přestože brzy zemřeli, dostalo se Mikulášovi dobré výchovy. Velké jmění, které mu zůstalo, se snažil Mikuláš co nejlépe využít. Rozdával almužny chudým a vždy pomohl tam, kde viděl nouzi. Jako třeba tehdy, když se dozvěděl o jedné rodině, kde zoufalý otec musel zaprodat své tři dcery, protože byly chudé a neměly peníze na věno, aby se mohly normálně vdát. Mikuláš jim tajně vhodil oknem tři sáčky se zlatem.

Mikuláš vedl svatý život, a tak není divu, že byl zvolen, aby se stal biskupem v Myře. Byl velice laskavý, pokorný, vždy ochoten pomoci. Pomohl také na jedné lodi, kde se námořníci ocitli ve velikých nesnázích. Modlili se a úpěnlivě volali o pomoc ke svatému biskupovi. Ten se náhle objevil a silou své modlitby pomohl zachránit loď před ztroskotáním.

V dalších legendách se vypráví o zázračném rozmnožení jídla. Diecézi, kde Mikuláš působil, stihl velký hlad. V přístavu zrovna zakotvily lodě s nákladem císařské pšenice. Mikuláš poprosil o podíl z každé lodi. Námořníci se nejprve zdráhali, ale pak pšenici vydali. Mikuláš tak nakrmil všechny hladovějící. Z nákladu při předání však vůbec nic nechybělo.

Jindy zase Mikuláš pomohl zastavit nespravedlivé popravy a zjednal právo třem vojákům, kteří byli neprávem obžalováni z loupeže a odsouzeni k smrti.

Zasáhl také v situaci, kdy tři věrní služebníci císaře Konstantina, kteří se těšili jeho přízni, byli ze závnosti tak pomluveni, že je císař nařídil popraviti. Než se tak stalo, zjevil se Mikuláš Konstantinovi a vyběhl ho, aby celou věc znovu prošetřil a dal vše do pořádku.

Dalo by se jistě pokračovat ve vyprávění dalších příběhů. Všechny nám dokládají dobrodiní, které Mikuláš prokazoval.

V roce 343 tento svatý muž odevzdal svou duši Pánu. I po jeho smrti se k němu lidé obraceli o pomoc. Na jeho mocnou přímluvu se stalo mnoho zázraků, a proto byl svatořečen.

Sochu tohoto světce máme i v našem farním kostele. Zkuste vypátrat, kde je jeho socha umístěna! Malá nápověda pro vás: sv. Mikuláš bývá zobrazován se třemi jablky, které leží na knize. Jablka jsou symbolem štědrosti a kniha symbolem moudrosti.

(podle Legendy o svatém Mikuláši)

(Otazníček)

Pro starší:

Čekání

„Stojím na nástupním ostrůvku a čekám na autobus. Už se začíná šepit. Brzy bude tma. Obloha je zamračená a občas s sebou sníh přinese pár kapek deště. Připadá mi, že čas vůbec neubíhá. Pod kabát se vkrádá chlad a začíná být zima. Zdá se, že to trvá tak dlouho, než se v dálce objeví rozsvícená světla autobusu...“

Každý člověk ve svém životě neustále na něco čeká. Není to jen čekání na nějaký dopravní prostředek, nebo v obchodě, či u lékaře. Čekáme na konec hodiny a zazvonění. Ale čekáme i na přátele, kamarády. Dovedeme čekat i na různé oslavy, svátky, společné akce a těšit se na ně.

Většinou nám čekání připadá strašně zdoluhavé. Zvláště třeba u lékaře nebo ve všech těch případech, kdy čekáme na zastávkách a nádražích. A nebo také tehdy, kdy je čekání spojeno se strachem a obavou, protože třeba naši rodiče nebo sourozenci se odněkud dlouho nevracejí. To je pak vždycky velice nepříjemné. Naše čekání občas naplňuje také nervozita a rozčilení, což samozřejmě neprospívá ani nám ani okolí. Ale je také možné tento čas vyplnit smysluplně. Třeba promyslet určité věci a nebo také se modlit.

Vždycky, když čekáme nějakou návštěvu, chceme ji uvítat připraveni. Proto třeba uklidíme pokojík, pomůžeme nachystat něco dobrého na stůl a snažíme se vytvořit příjemnou atmosféru.

Před námi je právě teď takové období čekání - advent. Čekáme na příchod malého Ježíška. Každý rok si znovu a znovu o Vánocích připomínáme tu velikou událost narození Božího Syna. Není snad právě tohle ta největší návštěva, jaká k nám může přijít? Asi by tomu měla odpovídat i naše příprava na ni. Ať se nám všem tedy podaří tento čas čekání prožít co nejlépe.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z osmisměrky zněla: ...VELMI SLAVNÉHO PŘEMYSLOVSKÉHO RODU.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost Ježíše Krista Krále
25. listopadu 2001
48. týden / 2001

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

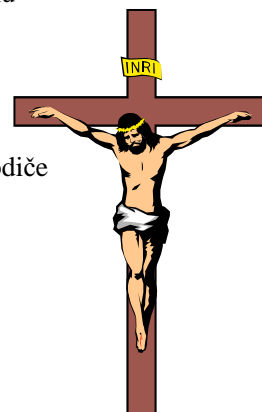
26. listopadu - pondělí	34. týdne v liturgickém mezidobí
18.00 Dolní Čermná – za Jaroslava Nágla a oboje rodiče
27. listopadu - úterý	34. týdne v liturgickém mezidobí
28. listopadu - středa	34. týdne v liturgickém mezidobí
18.00 Dolní Čermná – za požehnání rodině
29. listopadu - čtvrtek	34. týdne v liturgickém mezidobí
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce
30. listopadu - pátek	Svátek sv. Ondřeje, apoštola
18.00 Dolní Čermná – na poděkování za prokázaná dobrodíní, Boží pomoc a ochranu
1. prosince - sobota	34. týdne v liturgickém mezidobí
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie
6.45 Dolní Čermná – za živou rodinu
17.00 Petrovice – za Františka Marka, manželku a vnučku Ludmilu

2. prosince - neděle – 1. adventní – začátek nového církevního roku

Na začátku mše sv. v každém kostele bude následovat obřad požehnání adventního věnce!

Dolní Čermná -	7.30 h. – za farníky
Verměřovice -	9.00 h – za Věru a Břetislava Výprachtických, sourozence a oboje rodiče
Dolní Čermná -	10.30 h. – za Josefa Kulhavého a celou rodinu

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

ve farním kostele: se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	26.11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
biblická hodina	sobota	1.12.	20.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

PERLIČKA

Rozhovor vnučka s babičkou cestou do kostela

- „Babi, Pán Bůh je pořád v kostele?“ ptá se vnuček.
 „Je v kostele, ale také všude jinde. Pán Bůh může být všude,“ odpoví babička.
 „Babi, a to on je dvakrát a nebo hodně?“
 „Víš, to nepochopíme. To je takové tajemství. Ale Pán Bůh je opravdu všude, třeba i teď, tady s námi.“
 „A babi, a taky je se mnou takovej duch.“
 „Duch? A není to anděl?“
 „No, no, anděl. To jsme se učili...“

-ová-

POUTNÍK, PROSINEC 2001

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 2. prosince 2001, Poutník vyjde 23. prosince 2001

Členové redakčního kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59, Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.